

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission näkemyksen mukaan se seikka, että tässä tapauksessa käsitelty sopimus kuuluu neuvoston direktiivin 92/50/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/52/EY⁽²⁾, soveltamisalaan, ei estä soveltamasta Telaustria -tapauksessa⁽³⁾ lausuttua periaatetta, joka on johdettu perustamissopimuksessa lausutuista perusvapauksista, eikä yleisten oikeusperiaatteiden, joiden erityinen ilmaus nämä perusvapaudet ovat, soveltamista. Jäsenvaltioiden velvollisuus noudattaa yleisiä periaatteita on vahvistettu direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa (ks. edellä), jossa säädetään, että hankintaviranomaisten on kohdeltava palvelujen suorittajia tasapuolisesti. Tasapuolinen kohtelu on Irlannin viranomaisten velvollisuus sekä liitteessä 1B mainittujen palvelujen osalta että liitteessä 1A mainittujen palvelujen osalta.

Komissio esittää, että ainoastaan sen analyysiä voidaan pitää perustamissopimuksen sisämarkkinalogiikan mukaisena. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä todetaan selkeästi, että perustamissopimuksen määräykset sijoittautumisvapaudesta ja palvelujen tarjoamisen vapaudesta velvoittavat jäsenvaltioita julkisten hankintojen tekemisessä direktiivien soveltamisalan ulkopuolellakin. Tämä koskee sellaisia sopimustyyppisiä, joista ei ole nimenomaisia säännöksiä direktiiveissä, sekä sellaisia sopimustyyppisiä (kuten palvelujen jälleenmyyntiä), joista direktiiveissä on säännöksiä mutta joiden arvo alittaa eri direktiiveissä asetetut kynnyksarvot.

Nämä seikat huomioon ottaen komissio esittää käsityksensä, että olisi suorastaan sisämarkkinalogiikan vastaista, että vaikka yhteisön oikeudessa edellytetään riittävän laajaa julkistamista myös sellaisissa tapauksissa, joissa sopimus ei kuulu direktiivin soveltamisalaan rakenteensa tai arvonsa puolesta, jäsenvaltiot voisivat kuitenkin olla millään tavalla julkistamatta sopimuksia (joiden arvo ylittää rahamääräisen kynnyksarvon) ainoastaan sillä perusteella, että palvelut, joita hankinnat koskevat, kuuluvat direktiivin liitteen 1B soveltamisalaan.

(1) Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18. kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1).

(2) Julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY muuttamisesta 13 lokakuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EYVL L 328, 28.11.1997, s. 1).

(3) Asia C-324/98, Telaustria Verlags GmbH v Telekom Austria AG, Kok. 2000, s. I-10745.

Euroopan yhteisöjen komission 12.12.2003 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-519/03)**

(2004/C 35/08)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.12.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suur-

herttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamies on D. Martin, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistu-

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainlomaa koskevasta puitesopimuksesta 3 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/34/EY⁽¹⁾ liitteessä olevan II kappaleen 2 lausekkeen 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säätänyt 12.2.1999 vanhempainlomaa ja perhesyistä johtuvaa lomaa koskevan lain 7 pykälän 2 momentin ja 19 pykälän 5 momentin, siltä osin kuin nämä kohdat koskevat
  - vanhempainloman korvaamista äitiyslomalla ja
  - siirtymäaika, jonka kuluttua myönnetään yksilöllinen oikeus vanhempainlomaa.
2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Äitiysloman tarkoitus on täysin eri kuin vanhempainloman. Lisäksi puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdassa on nimenomaisesti määrätty, että vanhempainlomaa on yksilöllinen oikeus ja että vanhempainloman kesto on vähintään kolme kuukautta. Tästä syystä vanhempainloman automaattinen päättyminen äitiysloman alkaessa ei ole yhteensopivaa tämän neuvoston direktiivin 96/34/EY liitteessä olevan säännöksen kanssa. Koska vähintään kolmen kuukauden pituiseen vanhempainlomaa on puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdan mukaan yksilöllinen oikeus, tulee naisella, jonka äitiysloma on alkanut hänen ollessaan vanhempainlomalla, olla mahdollisuus siirtää myöhempään ajankohtaan se osa vanhempainlomastaan, jota hän ei ole voinut käyttää, koska hän on ollut äitiyslomalla.

2. Edellyttäessään, että lapset ovat syntyneet tai heidät on adoptoitu 31.12.1998 jälkeen, Luxemburgin viranomaiset ovat asettaneet sellaisen lisäehdon, johon direktiivi ei anna mahdollisuutta.

(1) EYVL L 145, 19.6.1996, s. 4.

Euroopan yhteisöjen komission 28.1.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne**(Asia C-27/04)**

(2004/C 35/09)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 28.1.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat M. Petite, A. van Solinge ja P. Aalto ja prosessiosoite on Luxemburgissa.